

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.507 van 26 augustus 2015
in de zaak A. 216.445/XIV-36.563**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 13 juli 2015, strekt tot de cassatie
van het arrest nr. 148.749 van 29 juni 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 22 juli 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

In het enige middel acht verzoeker de jurisdictionele
motiveringsplicht geschonden omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “geheel ten
onrechte stelt [...] dat de duur van het inreisverbod betekend aan verzoeker afdoende zou
gemotiveerd zijn door de gemachtigde van de Staatssecretaris”.

Uit artikel 74/11, § 1, tweede lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) volgt dat de minister of zijn gemachtigde verplicht is een inreisverbod van maximum drie jaar op te leggen “indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd”. Overeenkomstig het eerste lid van dezelfde bepaling wordt de duur van het inreisverbod vastgesteld “door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval”.

In de aanvankelijk bestreden beslissing staat met verwijzing naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet met betrekking tot het inreisverbod vermeld dat de termijn van drie jaar werd opgelegd omdat verzoeker na het betekenen van het bevel nog steeds geen stappen heeft ondernomen om het grondgebied te verlaten en hij daarenboven een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet heeft ingediend.

In antwoord op verzoekers kritiek dat de verwerende partij in de aanvankelijk bestreden beslissing “een inreisverbod met de maximumduur van 3 jaar [oplegt], zonder dat het opleggen van deze maximumduur het voorwerp uitmaakt van enige motivering”, overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest dat “wel degelijk formeel [werd] gemotiveerd waarom de gemachtigde het nodig achtte aan de verzoekende partij een inreisverbod voor een duur van drie jaar af te geven” waarbij “niet slechts verwezen [werd] naar het feit dat niet aan de terugkeerrichtlijn werd voldaan” zodat “niet [kan] worden aangenomen dat de betrokken motivering slechts betrekking zou hebben op het opleggen van het inreisverbod op zich en dat de duur van het inreisverbod niet het voorwerp uitmaakt van enige motivering”.

De duur van het inreisverbod moet overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval. Uit de hierboven aangehaalde motivering van het bestreden arrest blijkt echter dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk heeft nagegaan of de aanvankelijk bestreden beslissing concreet is gemotiveerd wat betreft de duur van het inreisverbod en daarbij uitdrukkelijk heeft vastgesteld dat er te dezen geen sprake is van een automatisme bij het opleggen van de termijn van drie jaar. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zesentwintig augustus tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams